

Samenvatting

Het federale beleid inzake duurzame ontwikkeling wordt georganiseerd en gecoördineerd door de wet van 5 mei 1997.

Het Rekenhof heeft het beleid inzake ecologisch beheer van de overheidsdiensten onderzocht. Het heeft vastgesteld dat de strategische doelstellingen op dat vlak werden bepaald zonder dat de al bestaande maatregelen werden geïnventariseerd. Vier jaar na de goedkeuring ervan in het eerste federaal plan voor duurzame ontwikkeling (2000-2004) blijft het onmogelijk om dat ecologische beheer te evalueren. Bovendien zijn de meeste maatregelen om de implementering van het federaal plan voor duurzame ontwikkeling te verzekeren, niet voorbij het stadium van de intentieformulering geraakt.

Het Rekenhof heeft ook de structurele moeilijkheden onderzocht die de wet en de eruit voortvloeiende besluiten doen rijzen; die kunnen de kloof tussen de verklaringen en de verwezenlijkingen verklaren.

De wet van 1997 organiseert een leercyclus; het vierjarenplan voor duurzame ontwikkeling dat wordt opgesteld in het licht van dat proces, kan in principe steunen op de informatie die de tweejaarlijkse federale evaluatieve en prospectieve rapporten bevatten. Hierbij heeft het Rekenhof vastgesteld dat het tempo voor de federale rapporten niet kon worden gevolgd.

De wet steunt op een logica van zachte actie. Om succesvol te zijn vereist ze een voorbeeldfunctie van de Staat, een werking in netwerk, een instelling die impulsen geeft en de nodige middelen voor continue ondersteuning. De middelen zijn echter niet in verhouding tot de te ondernemen acties. De processen verlopen traag en zijn moeilijk afdwingbaar. Soms zijn ze zelfs in tegenspraak met de aangekondigde urgenties. Bovendien is geen enkele instelling aangesteld om de actie te sturen. De actoren én de procedures bevinden zich in de marge van het beslissingsproces van de Staat.

Het Rekenhof is van oordeel dat er weinig kans is om binnen een redelijke termijn tot meetbare resultaten te komen. Het beveelt aan de wet te herzien. Een plan op lange termijn (van tien tot dertig jaar) zou de toekomstvisie moeten reflecteren die de Staat wenst. De concrete acties zouden veeleer moeten worden geïntegreerd in de werking van de Staat.

In antwoord op de audit van het Rekenhof heeft de Ministerraad op 25 maart 2005 een reeks maatregelen goedgekeurd om de vastgestelde problemen te verhelpen. Zo krijgen de actoren van de coördinatie meer middelen. De Ministerraad meent echter dat de wet niet hoeft te worden gewijzigd omdat ze op een doeltreffende wijze in de praktijk kan worden gebracht. Hij maakt zich sterk dat twee nieuwe federale rapporten ter beschikking zullen zijn om het volgende federaal plan (2008-2012) voor te bereiden.

Wat de langetermijnvisie en de uitwerking van het plan volgens de regeerperiode betreft, nodigt de regering de Senaat uit hierover een reflectie te organiseren.